

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1122010724
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1122010724.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Márie Šimkovej a JUDr. Karola Kováča, v trestnej veci obžalovaného Z. X. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 1T/24/2022 zo dňa 14.12.2022, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.02.2023 jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku sa prvostupňový rozsudok z r u š u j e vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vec sa obžalovanému

Z. X., nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V.,

u k l a d á

podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona účinného do 30.04.2022 s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 3, § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest prepadnutia vecí, a to
- expanzná samonabíjacia pistol' zn. Walther P22, kalibru 9mm PA Blanc, s odstráneným výrobným číslom, s 1 ks plechovým jednoradovým zásobníkom
- 8 ks nábojok so stredovým zápalom kalibru 9 mm PA Blanc, s dnovým označením Wadie a CS
- 7 ks nábojok so stredovým zápalom kalibru 9 mm PA Blanc s dnovým označením Pobjeda.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 1T/24/2022 zo dňa 14.12.2022 bol obžalovaný Z. X. v bode 1) uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona a v bode 2) zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných

látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1) dňa 06.11.2021 v čase okolo 07.00 hod. v Bratislave na Obchodnej ulici č. 50 pred podnikom Tatiana po tom ako ho Y. I. oslovil, že čo ide na kolobežke, či je teplý, zastavil, po vzájomnej slovnej potýčke zašiel za mreže pasáže, vytiahol krátku expanznú zbraň zn. Walther P22, kal. 9mm PA Blanc, namieril na Y. I., nar. XX.XX.XXXX, a X. Y., nar. XX.XX.XXXX, a najmenej jedenkrát vystrelil,

2) od presne nezisteného času do 08.20 hod. dňa 06.11.2021 v Bratislave na D. ulici č. XX mal bez oprávnenia pri sebe tašku s maskáčovým vzorom, v ktorej sa nachádzalo priehľadné plastové vrečko s tlakovým uzáverom s bielym kryštalickým materiálom, čierne plastové vrečko s tlakovým uzáverom s bielym kryštalickým materiálom a červené mikroténové vrečko s bielym kryštalickým materiálom, pričom znaleckým skúmaním bolo zistené, že priehľadné plastové vrečko obsahovalo biely kryštalický materiál s hmotnosťou 2508 mg, s priemernou koncentráciou 75,8 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 1901 mg absolútneho metamfetamínu, čierne plastové vrečko obsahovalo biely kryštalický materiál s hmotnosťou 747 mg s priemernou koncentráciou 56,6 % hmotnostných metamfetamínu s prímiesou dimetylsulfónu, obsahujúci 423 mg absolútneho metamfetamínu a červené mikroténové vrečko obsahovalo biely kryštalický materiál s hmotnosťou 52624 mg s priemernou koncentráciou 75,4 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 39678 mg absolútneho metamfetamínu, čo v súhrne predstavuje najmenej 558 obvykle jednorazových dávok drogy s tým, že v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

za čo mu bol podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súd prvého stupňa tiež uložil obžalovanému trest prepadnutia veci podľa § 60 ods. 1 písm. a), ods. 4 Trestného zákona, a to expanznej pištole so zásobníkom, spolu 15 ks nábojok, váhy sivej farby a sumy 1.770 €, ktoré boli nájdené pri ohľadne miesta činu dňa 06.11.2021.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote dňa 19.12.2022 obžalovaný odvolanie, ktoré doplnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 21.12.2022, a tiež prostredníctvom obhajkyne podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 27.01.2023.

Obžalovaný vytyka napadnutému rozsudku neprihliadanie na poľahčujúce okolnosti s poukazom na to, že spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní pri objasnení obzvlášť závažného zločinu vo veci ČVS: KRP-469/1-VYS-BA2021, a že učinil vyhlásenie viny k obojom skutkom. Skutky oľutoval a sľúbil, že povedie riadny život. Skutky boli dôsledkom zhody náhod a neboli úmyselné. Drogy našiel a výtržníctvo spáchal aj pod vplyvom toho, že bol v minulosti už 2 krát napadnutý, o čom sú vedené trestné stíhania. Obžalovaný žiadal o aplikáciu § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona kvôli svojej rodine, dňa 05.05.2022 sa mu narodil syn R., jeho matka je dlhšiu dobu práceneschopná, nakoľko má ťažkosti po pôrode. Pred spáchaním skutkov bol obžalovaný riadne zamestnaný, čo potvrdzuje pracovná zmluva založená v spise, pomôže mu občianske združenie SLARS, o.z., zabezpečí mu bývanie, preberanie pošty a bude dozerať na jeho správanie. Z týchto dôvodov žiada o priznanie poľahčujúcich okolností a o mimoriadne zníženie trestu. Podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 07.02.2023 sa obžalovaný domáha vrátenia peňažných prostriedkov, o ktorých súd prvého stupňa rozhodol napadnutým rozsudkom. Nerozumie, prečo mu boli vrátené mobilné telefóny po preukázaní, že neboli použité na spáchanie trestného činu, ale peniaze nie.

Obhajkyňa v odôvodnení odvolania nad rámec argumentov obsiahnutých v odvolaní koncipovanom obžalovaným uviedla, že súd bezdôvodne prihliadal len na register trestov obžalovaného, ale nezohľadnil okolnosti skutku, obžalovaný konal pod vplyvom náhodných javov, ktoré neboli vopred plánované, pri skutku 1) to bola sebaobrana, hoci ju súd neuznal. Navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a uložil obžalovanému miernejší trest.

Prokurátor nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu, ktoré mu bolo v súlade s § 314 Trestného poriadku doručené.

Odvolací súd po predložení veci nezistil žiadne také procesné vady či vady zákonnosti napadnutého rozsudku, alebo konania, ktoré mu predchádzalo, ktoré by odôvodňovali zrušenie rozsudku na neverejnom zasadnutí, hoci zistil nedostatočný rozsah dokazovania pred súdom prvého stupňa vo vzťahu k výroku o treste. Súd prvého stupňa nereagoval na obhajobné argumenty obžalovaného ohľadom poľahčujúcich okolností a nevykonal v tomto smere žiadne šetrenie. Odvolací súd preto potrebné podklady obstaral, čo mu umožnilo posúdiť všetky relevantné okolnosti majúce vplyv na výrok o treste. Následne nariadil verejné zasadnutie, na ktorom podľa § 326 ods. 5 Trestného poriadku doplnil dokazovanie prečítaním podaní obžalovaného adresovaných vyšetrovateľovi PZ (č.l. 407-410), odstúpenia informácií ÚIŠ (č.l. 421), informácie od vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ Senica (č.l. 506, 507), informácie vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ Bratislava I (č.l. 581), pracovnej zmluvy (č.l. 589 a nasl.), návrhu na podanie obžaloby ČVS: ORP-619/1-VYS-B1-2022, uznesenia Okresného riaditeľstva PZ v Senici zo dňa 16.05.2022, ČVS: ORP-324/VYSSE-2021.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajkyňa poukázala na dôvody obsiahnuté v odôvodnení odvolania obžalovaného a zdôraznila, že obžalovaný sa snaží preukázať, že jeho náprava je možná. Preto navrhla, aby mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody.

Zástupca krajskej prokuratúry navrhol odvolanie zamietnuť.

Obžalovaný sa v konečnom návrhu požiadal súd o zhovievavosť, pretože chce viesť riadny život, má dieťa, bude sa vyhýbať problémom, skutky ľutuje.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/>>

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, veta prvá, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval, že odvolanie je prípustné, bolo podané v zákonnej lehote oprávnenou osobou a spĺňa všetky zákonné náležitosti, preto odvolací súd konštatuje absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné, pretože súd prvého stupňa v rozpore s § 38 ods. 2 Trestného poriadku nevenoval žiadnu pozornosť dokazovaniu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, tieto nezisťoval, nehodnotil a ani neuviedol vo výroku o treste. Povrchne sa vysporiadal aj s trestnom prepadnutí veci, ktorý vôbec neodôvodnil, pričom v rozsahu napadnutého rozhodnutia neboli na prepadnutie všetkých vecí, o ktorých súd rozhodol, splnené zákonné podmienky. Napokon veci ani riadne neoznačil tak, aby neboli zameniteľné.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I podal dňa 05.05.2022 obžalobu na Z. X. v bode 1) pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona a v bode 2) zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na totožnom skutkovom základe, aký je uvedený v úvodnej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní postupne k obojm skutkom učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný, a kladne odpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm.

c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Trestného poriadku. Súd prvého stupňa podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykonal, vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste.

Okresný súd na základe vyhlásenia o vine uznal obžalovaného vinným zo spáchania žalovaných trestných činov na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. K uznaniu viny na skutkovom a právnom základe podľa obžaloby došlo po vyhlásení viny a postupe podľa § 257 Trestného poriadku, preto výrok o vine nemôže byť predmetom revízie odvolacím súdom, a táto časť rozsudku nemohla byť, a ani nebola odvolaním napadnutá.

Odvolací súd teda v zmysle uvedeného meritórne nepreskúmaval a nerevidoval výrok o vine napadnutého rozsudku, pretože proti nemu nebolo odvolanie prípustné, a nadobudol právoplatnosť jeho vyhlásením dňa 14.12.2022. Predmetom revízie bol výlučne výrok o treste, pretože toho sa týkali prípustné odvolacie námietky.

K výroku o treste vykonal súd prvého stupňa dokazovanie prečítaním zápisníc o vydaní veci, zápisnice o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou a odpisu registra trestov. Ako už bolo vyššie uvedené, odvolací súd tento rozsah dokazovania nepovažoval za dostatočný, a preto dokazovanie doplnil. Doplnením dokazovania vyšlo najavo, že obžalovaný vystupuje v procesnom postavení poškodeného v dvoch trestných veciach, pri zločine lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, ku ktorému malo dôjsť dňa 11.08.2021, a pri prečine ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona, ku ktorému malo dôjsť dňa 05.08.2021. Obžalovaný má 14 záznamov v registri trestov prevažne pre trestné činy krádeže a aj pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, opakovane vykonal nepodmienečné tresty odňatia slobody. Je zamestnaný v gastronómii, má jedno maloleté dieťa. Počas prípravného konania ponúkol spoluprácu orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní drogovej trestnej činnosti, uviedol podozrivé osoby a ponúkol svedectvo.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že konanie predchádzajúce napadnutému výroku rozsudku netrpí závažnými procesnými vadami, ktoré by mali za následok porušenie práva na obhajobu alebo nezákonnosť vykonaných dôkazov v zmysle dovolacích dôvodov.

Na druhej strane sa súd prvého stupňa dôsledne neriadil citovanými ustanoveniami zákona, v dôsledku čoho výrok o treste je nezákonný, a bolo potrebné ho zrušiť. Po doplnení dokazovania odvolací súd zistil, že u obžalovaného je daná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona spočívajúca v tom, že obžalovaný trestnú činnosť priznal a oľutoval. Hoci vzhľadom na vývoj postoja obžalovaného k trestnej činnosti v priebehu trestného konania možno mať o existencii atribútu úprimnosti isté pochybnosti, nie je možné tieto pochybnosti objektivizovať. Úprimnosť obžalovaného vo všeobecnosti nemožno zisťovať priamo, pretože nie je možné, aby súd prenikol do vedomia či emócií inej osoby, a preto možno prihliadať len na vonkajšie prejavy obžalovaného smerom k poškodenému, orgánom činným v trestnom konaní, súdu, príp. k ďalším relevantným subjektom. Prejavy obžalovaného v prejednávanej veci boli také, že obžalovaný opakovane ľútosť verbalizoval, hoci až v neskorších štádiách trestného konania. Nemožno ale vyvrátiť, že aj vtedy vnútorne ľútosť pociťoval, pričom zákon v § 36 písm. l) Trestného zákona nekonkretizuje časové hľadisko ľútosť. Aj viacnásobne súdne trestané osoby môžu v danom momente (možno krátkodobo, ale reálne) cítiť výčitky svedomia, kriticky hodnotiť svoj trestný čin a ľutovať ho. Úprimnosť obžalovaného by bolo možné spochybniť napr. na podklade správania k poškodeným po skutku, agresivity pred súdom, nedostatku pokory a pod., takéto skutočnosti

však u obžalovaného Z. X. zistené neboli. Preto odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanému mala byť priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Z. poriadku, čo bolo predmetom korekcie zo strany odvolacieho súdu. Odvolací súd nezistil iné poľahčujúce okolnosti, hoci okolnosti skutku spočívajúce v dôvodnej zvýšenej ostražitosti obžalovaného po 2 atakoch na jeho osobu skúmal z pohľadu § 36 písm. i) Trestného zákona, avšak posudzujúc skutok, kedy obžalovaný reagoval na slovné posmešky výstrelom, nenapĺňajú podmienky tohto zákonného ustanovenia. Obžalovaný iniciatívne oslovil orgány činné v trestnom konaní s ponukou spolupráce pri objasňovaní obzvlášť závažnej trestnej činnosti, jeho spoločenský prínos v tomto smere však nevyvažuje ani významne neznižuje dôsledky a závažnosť jeho vlastnej trestnej činnosti. Preto odvolací súd dospel k záveru, ani táto poľahčujúca okolnosť uňho daná nie je. Naproti tomu jeho predchádzajúce početné odsúdenia by zakladali priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, avšak súd prvého stupňa uvedené ignoroval a v dôsledku absencie odvolania podaného v neprospech obžalovaného nemohol odvolací súd v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku toto pochybenie korigovať (zákaz zmeny k horšiemu). Pomer počtu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je teda 1:0.

Obžalovaný spáchal viac trestných činov vo viacčinnom súbehu, čo malo za následok aplikovanie asperačnej zásady v rámci ukladania úhrnného trestu podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, a to v trestnej sadzbe prísnejšieho trestného činu, teda podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona účinného v čase skutku (3 až 10 rokov). Po znížení hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu z rozdielu hornej a dolnej hranice v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona a následnom zvýšení hornej hranice podľa asperačnej zásady odvolací súd posudzoval možnosť mimoriadneho zníženia trestu pod spodnú hranicu trestnej sadzby z dôvodu vyhlásenia obžalovaného o vine, pričom vychádzal z kritérií, ktoré možno vyvodit' zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. Tpj 55/2016, v zmysle ktorého možno u páchatel'a, ktorý vyhlásil na hlavnom pojednávaní vinu, uložit' trest znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Pri danej úvahe odvolací súd nemohol opomenúť, že obžalovaný má 14 záznamov v registri trestov pre úmyselnú trestnú činnosť, žalovaných trestných činov iba 2 týždne potom, čo dňa 24.10.2021 vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody. Uvedené poukazuje na nepriaznivé možnosti nápravy obžalovaného. Predchádzajúce odsúdenia obžalovaného sú početné, a preto spáchanie žalovaných trestných činov nie je excesom z riadneho spôsobu života, ale spôsobom jeho života. Mimoriadne zníženie trestu pod spodnú hranicu trestnej sadzby neodôvodňujú ani okolnosti prípadu. Obžalovaný sa dopustil závažnej trestnej činnosti a pri prečine sa jednalo o takú jeho formu, ktorá je pre poškodených i iné náhodné osoby nachádzajúce sa na frekventovanom mieste činu potenciálne traumatizujúca.

Reagujúc na odvolacie námietky odvolací súd dospel k záveru, že hoci spodná hranica trestnej sadzby umožňuje podmiennečný odklad výkonu trestu s probačným dohľadom, u obžalovaného nie je splnený základný zákonný predpoklad uloženia podmiennečného trestu v zmysle § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, a síce, že účel trestu možno dosiahnuť i bez jeho výkonu. Obžalovaný sa 14 krát dopustil úmyselného trestného činu, 6 krát vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody, čo znamená, že k vedeniu riadneho života ho nevedlo ani najprísnejšie opatrenie spočívajúce v pozbavení osobnej slobody. Možno preto zodpovedne konštatovať, že miernejšie opatrenie nie je spôsobilé naplniť výchovnú ani morálnu funkciu trestu. Obžalovanému bolo preto nevyhnutné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody.

V porovnaní s napadnutým rozsudkom u obžalovaného pribudla poľahčujúca okolnosť, čo bolo potrebné zohľadniť pri výmere trestu. Odvolací súd preto uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 6 mesiacov, ktorý zohľadňuje závažnosť posudzovaného zločinu a prečinu a korešponduje s požiadavkami na naplnenie účelu trestu vyjadreného v § 34 ods. 1 Trestného zákona. Zároveň odzrkadľuje možnosti nápravy obžalovaného, požiadavky generálnej prevencie a dostatočne vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a.

Odvolací súd prevzal do svojho rozhodnutia výrok napadnutého rozsudku o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Výrok o treste prepadnutia plynovej pištole a nábojok k nej má oporu vo vykonanom dokazovaní, jedná sa o vec a jej príslušenstvo, ktoré obžalovaný použil na spáchanie trestného činu výtržníctva podľa §

364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, preto odvolací súd rozhodol o ich prepadnutí podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Nevzhladol však žiaden dôvod na to, aby bol uložený trest prepadnutia digitálnej váhy, pretože sa jedná o vec bez hodnoty, pri ktorej neprichádza do úvahy nakladanie zo strany štátu v zmysle zákonného postupu. Ohľadom sumy 1.770€, ktorá sa nachádzala v taške s pervitínom sa možno domnievať, že bola získaná trestným činom, nie však tým, za ktorý bol obžalovaný uznaný vinným. Z jeho obhajoby, ktorá nebola preverovaná z dôvodu vyhlásenia o vine, vyplýva, že tašku s drogami i peniazmi našiel, a preto nemôže platiť, že peniaze sú jeho. Uvedené vylučuje uloženie trestu prepadnutia týchto prostriedkov, treba na ne aplikovať iný režim vyplývajúci z Trestného zákona.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.